25/11/2021

Una dintre cele mai izolate sihăstrii și-a cinstit ctitorul. „Nevoința lui, ca a sfinților din vechime”

Negustorul Antonie s-a retras la mănăstire la vârsta de 64 de ani, a cheltuit toată agoniseala sa din comerț pentru a reface Schitul Iezer și a trăit restul vieții într-o asceză asemănătoare cu a sfinților din vechime. De aceea, astăzi este cinstit de Biserică drept Sfântul Cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcii.

„Nevoința pustnicească a Sfântului Antonie se aseamănă cu cea a sfinților din vechime, cu a Sfântului Antonie cel Mare, din pustiul Egiptului, sau cu cea a Sfântului Ioan Gură de Aur, căci nu dormea niciodată pe pat, ci rezemat puţin. Viaţa aspră, postul, ostenelile sihăstreşti şi rugăciunea continuă au lucrat minunat asupra sa”, a spus Arhiepiscopul Râmnicului, marți, la Mănăstirea Iezer, unde a oficiat Sfânta Liturghie cu ocazia sărbătorii Sfântului Antonie.

„Sfântul Antonie a renunțat la neguțătoria celor folositoare trupului spre a împlini poruncile lui Dumnezeu și a ajunge la cunoașterea nemijlocită, la trăirea credinței. A înțeles, de fapt, că Dumnezeu tămăduiește toate puterile sufletești ale omului credincios, atrăgând spre bine gândirea, voința, pofta, simțirea și toată lucrarea lui”., a detaliat Arhiepiscopul Varsanufie.

Înaltpreasfinția Sa a precizat că Sfântul Antonie voia să plece în Athos, dar a fost

convins de Episcopul Ilarion al Râmnicului să rămână pe meleagurile vâlcene.

Una dintre cele mai izolate sihăstrii

Mănăstirea Iezer este una dintre cele mai izolate sihăstrii din Oltenia și din întreaga România. Se află în Parcul Naţional Buila – Vânturariţa, în pădurile Munţilor Căpăţânii, aproape de mănăstirile Pahomie și Pătrunsa.

În apropierea actualei biserici a Mănăstirii Iezer a existat un schit mai vechi, din lemn, atestat documentar încă din anii 1495-1501 și care a primit unele venituri din partea domnitorului Radu cel Mare. Actuala biserică a fost ctitorită de Mircea Ciobanul și de soția sa, Doamna Chiajna.

Ajungând metoc al Episcopiei Râmnicului, Episcopul Ilarion, ajutat de Schimonahul Antonie, a rezidit schitul în 1714. Au mai fost și alte restaurări.

Vatra monahală de la Iezer a avut obște de călugări până în anul 1946, apoi, până în anul 1960, de maici. Maicile au părăsit mănăstirea la 1960, obligate prin decretul din 1959. Maicile au revenit la Iezer abia după anul 1989.

Foto credit: Arhiepiscopia Râmnicului

basilica.ro